

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sende til det udvalg, som tinget antagelig vil nedsette til lovforslagets behandling.

Forslag til lov om ændring i lov om bestyrelsen af de offentlige veje er direkte foranlediget af det lige omtalte lovforslag.

Kommissionen har som anført i betænkningen ikke endnu foretaget nogen almindelig gennemgang af lovgivningens forskellige ekspropriationsbestemmelser og ej heller af vejbestyrelsesloven. Imidlertid har kommissionen dog foreslået, at vejbestyrelsesloven straks ændres på et enkelt punkt.

I forslaget til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom foreslås det, at ethvert erstatningsspørgsmål skal kunne undergives to administrative kommissionsprøvelser, og at den erstatningssøgende ikke i noget tilfælde skal kunne komme til at bidrage til dækning af udgifterne ved kommissionernes virksomhed. I vejbestyrelseslovens § 28, stk. 4, bestemmes imidlertid som almindelig regel, at en erstatningssøgende selv må afholde de med en overtaksationsforretning forbundne omkostninger, hvis han ikke får erstatningen forhøjet ved overtaksationen. I ganske særlige tilfælde kan han dog alligevel fritages herfor.

Da dette jo er et spørgsmål af mere end formel betydning, har kommissionen skønnet, at det vil være meget uheldigt, om der på de to store ekspropriationsområder, som det først fremsatte lovforslag og vejbestyrelsesloven dækker, i et stykke tid skulle gælde forskellige regler på dette vigtige punkt. Hertil kommer, at erfaringer fra bestemmelsens administration i sig selv tilsiger en ændring.

Jeg finder det derfor helt rigtigt, at vejbestyrelsesloven på dette punkt ændres, samtidig med at der gennemføres en lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Kommissionen har i sin betænkning 7. afsnit foreslået, at der nærmest af ordensmæssige grunde sker en samling af visse ekspropriationsbestemmelser under mini-

steriet for offentlige arbejder, og at den årligt tilbagevendende lov under ministeriet for offentlige arbejder om foretagelse af visse ekspropriationer afløses af lovbestemmelser, der ikke er tidsbegrænsede.

Jeg er helt enig i dette forslag fra kommissionen. Når jeg alligevel ikke har fremsat et lovforslag af denne art, skyldes det, at jeg har ønsket at konstatere, hvilken modtagelse det høje ting giver lovforslaget om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, idet kommissionens lovudkast om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder forudsætter det førstnævnte lovforslags eksistens. Er dette lovforslag ikke vedtaget inden 1. april 1964, til hvilket tidspunkt den løbende årlige ekspropriationslov udløber, bliver det nødvendigt igen i år at gennemføre en lov om foretagelse af visse ekspropriationer i finansåret 1964-65 således som nu sket i mere end 30 år.

Lidt længere hen i folketingssamlingen agter jeg da at fremsætte for det høje ting forslag til enten en permanent lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder i overensstemmelse med kommissionsudkastet eller til en årlig ekspropriationslov af sædvanligt indhold.

Hermed anbefaler jeg de to foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om folkebiblioteker m. v.

Den gældende bibliotekslov stammer fra 1950 med ændringer i 1956 og 1959. Den udvikling, der er sket i den siden da forløbne tid, har medført, at de aller fleste af landets kommuner nu har et folkebibliotek, og samtidig er antallet af kommunale biblioteker steget stærkt på bekostning af de selvejende eller foreningsejede biblioteker, sådan at nu halvdelen af de eksisterende folkebiblioteker ejes og drives af kommunerne.